

93-årige Tove driver eget museum: Jeg kan ikke lade være med at arbejde

Da Tove Tendal som 71-årig talte om at gå på pension, blev det ikke til noget. Hun driver stadig Nielstrup Museum i sit hjem. Her kommer gæster fra nær og fjern for at se hendes store samling af alt muligt fra en længst svunden tid. Tove har samlet, siden hun var barn, og betegner museet som sit hjertebarn.

Der går lang tid, fra man ringer på døren i huset i Nielstrup tæt på Hadsten, før der bliver åbnet.

En lille, langsom skikkelse med rollator dukker op og åbner døren. Det er Tove Tendal, som bor i huset, og selv om benene er begyndt at svigte, og alderen presser på, så driver hun i sit private hjem et museum, Nielstrup Museum, hvor både Nationalmuseet og Den Gamle By i Aarhus kommer for at få inspiration.

Når man træder ind i huset, er det som at gå ind i en tidsboble. Brune farver, kobbertøj og gardiner med klunker fylder den stue, der også er en del af udstillingen.

I køkkenet står gamle margarinekasser stablet oven på køkkenskabene, og på husets førstesal er en masse legetøj, mere af det er over 100 år gammelt. Tove har gennem årene samlet over 11.000 ting.

– Jo ældre tingene er, og jo mere jeg ved om den bestemte ting, jo mere elsker jeg den, fortæller Tove. Hun har altid samlet på ting og fået foræret fra nær og fjern, og siden 1972 har hun vist sine ting frem for alle interesserede i sit hjem.

Overvejede pension

De mange mennesker, som kommer forbi, er også med til at holde Tove i gang. Tilbage i 1996 sagde hun, at det måske var på tide at gå på pension.

Dengang var hun 71 år og kunne mærke, at det var nedslidende og hårdt arbejde at have sit eget museum. Men her 22 år efter åbner hun stadig døren til sit hjem, når der kommer besøgende.

– Jeg kan nok ikke lade være med at gøre det. Så selv om jeg dengang sagde, at jeg ville trække mig tilbage, så havde jeg det jo alligevel så godt, at jeg ikke kunne stoppe. Jeg har aldrig været gladere for et job end det, jeg har nu.

Lavede et brancheskift

Tove startede da også i en helt anden branche, end museet repræsenterer.

– Indtil jeg var 34 år, underviste jeg i håndarbejde på en aftenskole i Aarhus. Men jeg var involveret i et trafikuheld og måtte desværre stoppe, fordi jeg ikke kunne holde til at cykle frem og tilbage med alle mine ting. Så jeg fik et arbejde, jeg bedre kunne holde til. Jeg blev ansat på et museum i Randers, fortæller hun. Og det var her, Tove fik idéen om at åbne sit hjem for andre, så de også kunne se hendes ting.

– Jeg har hele tiden haft alle tingene i mit hjem, men først da jeg fik arbejde på museet, kom jeg i tanke om, at andre end mig ville kunne få glæde af samlingen.

Har det hjemmefra

Hendes røde murstenshus har dog, længe før det blev åbnet for offentligheden, været et sted for samlere.

Det har siden 1956 huset Tove og hendes forældre, og når hun fortæller om forældrene, forstår man, hvorfra Tove har fået sin interesse for gamle ting.

– Min mor samlede på kobbertøj, og det var overalt i huset, fortæller hun med et smil.

– Så jeg har det ikke fra fremmede, det med at gemme på ting. Og min far var meget interesseret i arkæologi, så gennem ham har jeg fået interessen for ældre ting.

Tove har hele sit liv boet sammen med sine forældre, som syntes, det var en god idé, da hun i 1972 åbnede døren til deres fælles hjem for interesserede. Morens kobbersamling blev da også en del af udstillingen.

Flere hjælper til

Selvom Tove ikke selv har stiftet familie, har hun ikke efter forældrenes død stået alene med arbejdet.

– Der er en meget engageret bestyrelse, som kommer og hjælper til, når der skal gøres noget. Det er dejligt, når jeg nu er blevet så gammel, at jeg ikke kan klare det hele selv mere, indskyder hun.

At flere gerne vil hjælpe Tove med forskelligt arbejde, skyldes, at det er et stykke danmarkshistorie – eller rettere 11.000 stykker danmarkshistorie – der er i huset.

– Jeg havde ikke forestillet mig, at det nogensinde ville blive så stort. Men jeg er meget stolt af det, og jeg er glad for, at andre gerne vil se det og kan lære af det, som jeg også selv har. Det er nok også derfor, jeg ikke kan slippe det helt. Jeg bliver jo nok ved med at arbejde, indtil jeg ikke er her mere. Det er trods alt mit hjertebarn, siger Tove.

<https://www.familiejournal.dk/livshistorier/mennesker-imellem/93-aarige-tove-driver-eget-museum-jeg-kan-ikke-lade-vaere-med>

